

sommeligheden, som den højtærede Konseilspræsident talte om som Finansminister, ikke finder et skarpt og stærkt Udtryk paa de Budgetter, han nu som Forsvarsminister har under sig. Og det er min Opfattelse i øvrigt, at dette Krav til næste Valg vil deles af langt flere Vælgere i Landet, end de Herrer af Flertallet i denne Sal maaske i dette Øjeblik ville indrømme. Jeg tror, at dette vil blive Tilfældet ikke blot paa Sjælland. Her vil det ganske sikkert blive Tilfældet. Det sjællandske Venstre har fra gammel Tid været et antimilitaristisk Venstre, ikke blot gennem Politikere som Tscherning og Hørup, men ogsaa gennem Bondedemokratiets fremragende Mænd, som for Eksempel det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen) og afdøde P. Andersen Jystrup, der to Gange sad i denne Sal. (Afbrydelse.) Min ærede Sidemand nævner i denne Forbindelse Fogtmann, som ogsaa rettelig fortjener at nævnes i denne Forbindelse. Men disse to Repræsentanter for det sjællandske Bondedemokrati var alle deres Dage udprægede Tilhængere af Kravet om nedsatte Militæruddgifter, udprægede Fæstningsmodstandere. Jeg tør sige, at der er aldrig ind i den danske Rigsdag valgt noget Medlem paa et saa udpræget og næsten udelukkende antimilitaristisk Program som det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen). Det ærede Medlem fra Lejre stillede sig saa at sige paa det Punkt alene. Det ærede Medlem sagde: Jeg er Hørupper, og jeg er Antimilitarist; naar vore Repræsentanter faa Magt i Lovgivningsmagten, da skulle vi ned med Militæruddgifterne, og da skal det hedde: Bort med Fæstningen baade til Lands og til Vands! Dette var det Program, hvorpaa det ærede Medlem fra Lejre stillede sig i sin Tid. Nu har jeg nok set i nogle Blade, at det ærede Medlem har sagt om sine Udtalelser fra den Tid og om en Udtalelse af lignende Art af andre Venstrømænd, at det var noget gammelt Vrøvl, man ikke kunde rette sig efter nu om Dage; men jeg maa dog sige, at det ærede Medlem vurderer sine Udtalelser fra den Tid alt for beskedent. Dette var sandelig ikke Vrøvl, det var Ord, fremsatte af en Mand, som paa det Tidspunkt havde en meget klar politisk Opfattelse, og som desuden gjorde Indtryk af at være en Politiker af en meget stærk Karakter. Se, det er denne gamle Tradition i det sjællandske Venstre, som vil leve op nu i de Dage, som komme. Og tilmed har Sjælland jo faaet en ganske efter-

trykkelig Anledning til at tænke paa at spare nogle Millioner. Alberti har dog kostet Øen adskilligt, og der er mange, der synes, at det er dog lige haardt nok, at nu har han taget 20 Millioner, og saa kommer man bagefter og skal have 30—40 Millioner til en Fæstning en Gang for alle og et Par Millioner mere om Aaret, en stærk Forøgelse af den personlige Værnebyrde og adskilligt andet. Jo, i Sandhed, Sjælland har i Øjeblikket stærk Anledning til at tænke paa at spare lidt, og de Herrer af Flertallet, som komme ud i deres Kredse her paa Sjælland, ville ganske sikkert faa et stærkt Indtryk af, at Stemningen gaar den Vej.

Men jeg tror ogsaa, at i Jylland vil denne Stemning mærkes i langt stærkere Grad, end Flertallet i denne Sal i Øjeblikket tror — hvis ikke Flertallet i Salen virkelig tror, at den vil mærkes stærkt, for det er jo muligt —, thi ogsaa i det jyske Venstre er der jo en udpræget antimilitaristisk Tradition. Den knytter sig til Navne som Bjørnbak, Vilhelm Lassen og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), foruden en vendsysselsk Politiker som det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen). Der er en stærk Tradition for Antimilitarisme i det jyske Venstre. Vi have jo aldrig her i Landet faaet ført en mere antimilitaristisk Politik end den, det ærede Medlem fra Ringkøbing førte i 90erne. For det ærede Medlem fra Ringkøbing var selve dette Spørgsmaal Tappen i hele hans Politik. Han bedømte Værdien af hele sit politiske Arbejde efter, i hvilken Grad det var lykkedes ham at tvinge de militære Udgifter ned overfor Højres Modstand. Og det er dog vel heller ikke glemt i Jylland, at Vilhelm Lassen udtalte, at hele vort Militærvæsen hvilede paa den kolossale Løgn, at vi kunne forsvare os. Jeg tror, at den Sød, som disse Mænd have saaet, har groet i Sindene derovre, og den vil vokse op under den nuværende Situation.

Men hertil kommer en anden Betragtning, som jeg virkelig tillægger nogen Betydning. Jeg tror ikke, at de danske Bønder, som have fulgt Reformpartiet og det ærede Medlem fra Ringkøbing, egentlig have været begejstrede for høje Militæruddgifter. Jeg husker, at en Mand en Gang gjorde den Bemærkning, at det er jo en Politik lige imod deres Ønske, naar det ærede Medlem fra Ringkøbing vil udvide Valgretten og forhøje Militæruddgifterne; det vilde være meget mere efter deres Ønske, om han nedsatte Militærudd-